मनःकांतमभीष्टम् शुचाशोकः तामपहंतीतितथातत् उत्तस्थेव्युत्थितोऽस्मि ॥१९॥ हृदिमनःप्रणिधायस्थिरीकृत्य अवितृप्तोऽहमातुरइवाभवमि
तिशेषः॥२०॥ गिरामगोचरःसंवेदनस्याविषयभूतईश्वरः ॥२१॥ हंतेतिसानुकंपसंबोधने माइतिमांद्रष्टुंनार्हति यतः नविपक्काःदग्धाःकषायाः म
लाः कामादयोयेषांतेषां कुयोगिनामनिष्पन्नयोगानाम् ॥२२॥ कुतस्तर्हिदृष्टोऽसितत्राह सकृद्दर्शितंमयेतियत् एतत्कामायमय्यनुरागाय त्वत्कामे
नकिमित्यतआह मत्कामःपुमान् हृच्छयान्कामान् ॥ २३ ॥ अदीर्घयाऽपिसतांसेवया अवद्यंनिंद्यं लोकंदेहम् मज्जनतांमत्पार्षदतांगंताऽसि
॥ २४ ॥ प्रजानांसर्गेसृष्टौ निरोधेसंहारेऽपि प्रजासर्गस्यनिरोधइतिवा ॥ २५॥ तत्प्रसिद्धंमहद्भूतम् अस्यमहतोभूतस्यनिश्वसितमेतद्यदृग्वेदइ

रूपंभगवतोयत्तन्मनःकांतंशुचाऽपहम् ॥ अपश्यन्सहसोत्तस्थेवैक्लव्याद्दुर्मनाइव ॥ १९ ॥ दिदृक्षुस्तदहंभूयः
प्रणिधायमनोहृदि ॥ वीक्षमाणोऽपिनापश्यमवितृप्तइवातुरः ॥ २० ॥ एवंयतंतंविजनेमामाहागोचरोगिरा
म् ॥ गंभीरश्लक्ष्णयावाचाशुचःप्रशमयन्निव ॥ २१ ॥ हंतास्मिजन्मनिभवान्नमाद्रष्टुमिहार्हति ॥ अविप
क्वकषायाणांदुर्दर्शोऽहंकुयोगिनाम् ॥ २२ ॥ सकृद्यद्दर्शितंरूपमेतत्कामायतेऽनघ ॥ मत्कामःशनकैःसाधुःस
र्वान्मुंचतिहृच्छयान् ॥ २३ ॥ सत्सेवयादीर्घयातेजातामयिदृढामतिः ॥ हित्वाऽवद्यमिमंलोकंगंतामज्जनता
मसि ॥ २४ ॥ मतिर्मयिनिबद्धेयंनविपद्येतकर्हिचित् ॥ प्रजासर्गनिरोधेऽपिस्मृतिश्चमदनुग्रहात् ॥ २५ ॥ ए
तावदुक्त्वोपररामतन्महद्भूतंनभोलिंगमलिंगमीश्वरम् ॥ अहंचतस्मैमहतांमहीयसेशीर्ष्णाऽवनामंविदधेऽनु
कंपितः ॥ २६ ॥ नामान्यनंतस्यहतत्रपःपठन्गुह्यानिभद्राणिकृतानिचस्मरन् ॥ गांपर्यटंस्तुष्टमनागतस्पृहः
कालंप्रतीक्षन्विमदोविमत्सरः ॥ २७ ॥ एवंकृष्णमतेर्ब्रह्मन्नसक्तस्यामलात्मनः ॥ कालःप्रादुरभूत्कालेविद्युत्सौ
दामनीयथा ॥ २८ ॥

त्यादिश्रुतेः कीदृशम् ईश्वरंसर्वनियंतृ नभसिलिंगंमूर्त्तिर्यस्यतन्नभोलिंगम् सन्निहितमपिनलिंग्यतइ
तिअलिंगंतस्मै अदृष्टायावनामंप्रणामं विदधे कृतवानहम् तेनानुकंपितःसन् ॥ २६ ॥ अनंतस्यनामानिपठन्निवानवरतंगृणन् हतत्रपः त्यक्तल
ज्जः विमत्सरोजातइतिशेषः ॥ २७ ॥ कालेस्त्यावसरे कालोमृत्युः प्रादुरभूदाविर्बभूव अकस्मात्प्रादुर्भावेदृष्टांतः विद्युदिति सौदामनीतिविशेष
णंस्फुटत्वप्रदर्शनार्थम् ॥ २८ ॥